

ДІЛО

Видавничі Спілка „Діло”.

Виходить що-дня рано
крім понеділків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
 Львів, Ринок 10., II. поверх.
 Кonto пошт. шахи 26.726.
 Адреса тел. Діло—Львів*.
 Число телефону 261.

Рукописів
релакцій не вистачає.**ПЕРЕДПЛАТА**

в Австро-Угорщині:	270 K.
чвертьрічно	—
піврічно	16.—
піврічно	12.—
у Львові (без доставки):	
чесечно	240 K.
чвертьрічно	7.—
піврічно	14.—
піврічно	28.—
За замову адреси платити ся 50 c.	

Ціна оголошень:

Стрічка п'ятірка, двошільникова 40, в квадраті 60, в
області 80 c. в редакції часті 1 K. Платіжем про
заказані і зручені 150.
Некроологія стрічка 1 K.
Сталогосподарська 20 кримкою
у квадраті 10 c.
Одна примірник коштує
на пропінні 12 c.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Українець — ген.-губернатором Галичини й Буковини.

Відень, 7. мая 1917

(Ф. К.) „Русское Слово“ з дня 9. (22.) цвітня в телеграмі з Києва доносить: Одергено тут телеграму від міністра-президента князя Львова з повідомленням, що професор київської гімназії, український громадський діяч Д. Дорошенко з'явив іменованій комісарем для Галичини й Буковини з правами генерал-губернатора.

Як доносить „Угро Росії“ з дня 7. (20.) цвітня, до комісара тимчасового правительства будуть належати всі справи цивільної адміністрації окупованими областями; до помочи Йому будуть покликані місцеві красні й повітові комітети.

Дмитро Іванович Дорошенко є потомком того боду Дорошенків, з якого вийшов гетьман Петро Дорошенко, має 36 літ, родом з Чернігівщиною. Вчився в університеті в Петрограді й Києві. За університетських часів (1901—1905) належав до укр. революційної партії. Коли РУП. перемінила ся в укр. соц.-дем. партію, Дорошенко симпатизував з сим напрямом, але близької участі в діяльності партії не брав. Був співробітником цілого ряду укр. видавництв, а також є автором кількох праць на різних темах просвітного й історичного характеру. В часи переволюційної реакції (1908—1910) був професором комерційної школи в Катеринославі і тут належав до головних організаторів просвітної діяльності серед укр. населення Катеринослава і цілого промислового Катеринославського округа в укр. товариствах „Прогрес“. Тут прийняв близьку участі у редакцію укр. часописи „Дніпрові Хвилі“. Потім став тимчасільним професором у Києві. В літі 1914 р. під час ферії вибрав ся за граничю і спинив ся був на якийсь час у Львові, щоб відвідати численних своїх знайомих і приятелів. При поверненні Його захопила мобілізація і він півдінне війни. Хотячи конечно дістали ся з домів через Румунію, Дорошенко виїхав в напрямі Чернігівців, але по дорозі був затриманий і як чужинець інтернований у тернопільській тюрмі. Визволили Його в тюрмі російські воєнні власти по окупації Тернополя. Недавно, як уже відомо читачам „Діла“, Д. Дорошенко покликано на становище київського віцегубернатора, яке тепер, розуміється, займе хто інший.

Нова організація адміністрації занятьх частей Галичини й Буковини.

„Русское Слово“ з дня 1. (14.) цвітня в телеграмі з головної квартири повідомляє: Галицько-буковинська комісія при комітетах південно-західного фронту земського Союзу і Союза міст предложила Міллюкову меморандум про організацію адміністрації в Галичині й Буковині. Виложені у меморандумі засади знайшли у міністра одобрене. Справа ся буде розглядана в ряді міністрів. В меморандумі остро критикується руйніча робота старого правительства в занятьх областях та підноситься концепція переведення в жите таких реформ:

1) Відновлене органів місцевої сільської і міської самодіяльності; 2) Повніше населеню повної свободи привернути або стари форми самоуправи або перемінити їх на нових основах; 3) Допомагати відновлено діяльності місцевих громадських організацій, кооперативів, кас дрібного кредиту і пр.; 4) Відновити судовинніство, політичні жіндівські громадам права автономії (? — Ред.). 5) Передати всі справи опік над населенем Союзам земств і міст та місцевими громадськими організаціям. 6) Переїсти реформу управління діяльністю місцевих громадських організацій, кооперативів і кас дрібного кредиту.

Зукраїнівоване міської ради в Київі.

На 100 радників — 85 Українців, 1 Великіорог, 2 Поляни і 12 Жидів.

(Ф. К.) „Нове Время“ з дня 8. (21.) цвітня містить телеграму з Києва такого змісту:

Місцеву міську самоуправу зреформовано на основі пропорціональності виборів. На 100 радників в Думі 85 місць дали Українцям, 1 місце дали Русским, 2 місця — Полякам, 12 — Жидам. Дуже широко організовано пропаганду автогромії України. Головною точкою ріжниць в Великороссії є земельна справа. Ідея „чорного передізу“ тут чужа й непопулярна.

Орган київського Земства в українській мові.

„Київська Мысль“ з дня 22. марта (4. цвітня) повідомляє:

Слідуюче число київської земської часописи вийде в українській мові.

„Юго-росси“.

(Ф. К.) „Русское Слово“ з дня 1. (14.) цвітня подає в телеграмі з Києва таке:

У противагу скрайному українському руходи, що іноді доходить до шовінізму, організується товариство „Юго-россов“, яке ставить собі цілью обединення російських демократичних елементів на території України. „Юго-россом“ називається ся той, хто признає свою мовою російську літературну мову, а місцем своєї діяльності територію свободної України. Товариство буде старати ся освітлювати і боронити права національної меншини і боротися з всякими вузько-національними течіями, звідки б вони не походили. При розвязанню всіх громадських питань Товариство буде яти рука в руку з українською демократією, вимагаючи скрізь пропорціонального представництва.

Українці в Одесі.

Біржеві Відомості з 24. ст. ст. марта подають отсю відомість Петроградської Телеграфічної Агенції з Одеси:

Складані виконуючим комітетом збори Українців в Одесі, вислухавши численних бесідників, які належали до різних політичних партій і різних українських товариств, виробили програму національної роботи на користь поганої автономії України і української республіки, злученої в російською державою на основі федераційного принципу. Крім того збори ухвалили: 1) звернутися ся в покликані до населення, закликуючи організувати ся з цілю розвитку національної свідомості; 2) скликати в Одесі місцевий український віз; 3) завзяти Генеральну Раду для скликання Загального Українського Конгресу й для оголошення популлярної підписки на утворене воєнного фонду.

Російські полонені Українці

в Австро-Угорщині і Німеччині про російську революцію і про українську справу в Росії.

Вістку про політичний переворот в Росії приняли російські полонені в Австро-Угорщині і Німеччині з великим одушевленням. По-лонені Українці, зосереджені в окремих українських таборах: Фрайштадт (в Австрії), Ращтадт, Зальцведель, Вензлар (в Німеччині) і зважаних з ними робітничими групами почали ухвалювати на своїх відомих різкі революції і петиції до Тимчасового Правительства з привітанням для Тимчасового Правительства і революційного війска та з домаганням привернення національних прав

українському народові. В деяких таборах прийнято крім того петиції до тимчасового правительства з жаданням про поганіше долю полонених. Майже однозвучний текст поганічної петиції полонених Українців містить такі домагання до російського Тимчасового Правительства:

„Щоб в основу нових як тимчасових ворядків, так і нових основних законів заложено й передвидено докрає позначені народоправство (позната власті народові); щоб при перетворенні Росії на демократичну державу повно встановлено національні права окремих націй. Як Українці, жадаємо, щоб український народ, який поклав неменші жертви для свободи Росії, як інші народи, дістав повні національні права на своїй власній землі привернено назад основ Переяславського договору 1654 року, безпразно нарушеної московськими царями; щоб селянству українському привернено назад відняті царями в українського народу й роздаровані царськими слугами землі; щоб в інтересі розвитку народом великого діла був заключений правительство революції як найшвидше мир, на огювах, які гарантують би вільний розвиток всім народам Європи“.

Додатково уважовано подекуди про скликання українських установчих зборів в Києві.

Свої петиції пересилують полонені до Союзу визволення України у Відні і Берліні, як до організації, що допомагає полоненим в їх самодіяльній праці над піднесенем свого культурного рівня і національної свідомості, з відповідями для Ради робітничих і солдатських депутатів, для думських послів в Україні, для Центральної Української Ради у Києві і для Союза визволення України.

Крім полонених Українців також полонені інших народностей — Великоросси, Жиди і інші — надсилають до Союзу свої привіти і бажання під адресою Тимчасового Правительства, Ради робітничих і солдатських депутатів, соціалістичних партій, окремих думських послів ін.

Під українською петицією по день 1. мая н. ст. зібралося поверх 20.000 підписів. Принесли підписів не спиняється ся далі.

Не маючи на разі змоги переслати петиції полонених по призначенню, Союз визволення України доводить до публічного відома про факт ухвалення тих петицій і про зміст петиції полонених Українців через оголошене сего комюнікату в пресі.

Дні 6. мая 1917.

За Президію Союза визволення України у Відні: М. Меленевський, А. Жук.

За центральною Союза визволення України в Берліні: А. Скоропис-Йолтуховський.

СКЛАДАЙТЕ
НА ФОНД ім. МИТР. А. ШЕПТИЦЬКОГО
ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СІРІТІ!

Недуга Гучкова.

КОПЕНГАГА (Ткб). Петроградські днівники доносять, що недуга міністра війни Гучкова є того рода, що він зложить в інші руки управу міністерства війни.

Недостача поживи в Італії.

БЕРЛІН (Вольф.) Італійські днівники доносять, що диктатор справ апровації Канепа відбув нараду з властями Лімбонді в справі засмотрення Лімбонді в збіжі і риж. На пістуці засідання сказав він отсє. У своїх обчисленах правительство не взяло під увату діяльності підводних човнів, яка спричинила втрату значних корабельних наборів; я праневолений супроти того заявити, що не можна числини на правильний привіз поживи і конечно треба обмежувати ся і ощаджувати.

Неправдива вістка про замах на німецького цісаря.

БЕРЛІН. (Ткб) Бюро Вольфа заявляє, що донесені днівника "Corriere della Sera" з Шріх, немов би виконано бевуспішний замах на німецького цісара, є відсутні видумане.

Російське правительство обіцює покликати у свій склад представників „живих творчих сил“ краю.

ПЕТРОГРАД. (Пет. Аг.) Провізоричне правительство оголосило довгу проклямашо, в якій сказано: З хвилюю упадку давньої системи провізоричне правительство перенялає свідомістю великої мети, супроти якої стало у величезної відповідальності, яку накладає на нього тагар власти, приступило до переведення програми суспільної свободи і до дальшого ведення війни в новому порозумінні з союзниками.

Проклямаша вичисляє заряджені відповіді до зобовязань, принятих супроти краю, в тім передовім амністію, внесені карти смерти, праву рівності горожан, свободу стоваришів і зброя і т. д., а потім далі каже: Мимо цього правительство не може затягувати перед населенем трудностей, які стірчать його діяльність, а які в останній час так дуже вільшилися, що се ви кликують будущою. Правительство шукає оперті в моральніх силах. Ні одна крапля крові синів народу не поплила з Його вінів, ні одні думки: воно не засуло. На жаль, суспільний розвій краю наслідком трудностей спричинив упадок давньої системи, дізнати провонохи. Деякі групи декотрих класів суспільності, що мало здають собі справу зі значною сею хвили, стараються здійснити свої стремлення насищувством, що грозить знищением внутрішньої карти і викликанням анархії.

Провізоричне правительство вважає своїм обовязком заявити віразно, що се положене, як утруднює адміністрацію краю, містить в собі небезпеку викликання трудностей внутрішньої краю і спричинення в той спосіб пораження на фронти. Страшна міра анархії і домашньої війни стас перед Росією і грозить її свободі.

Щоби вдержати здобуту свободу і укріпити її, визнав проклямаша всіх, що залучили свої стремлення в цілі укріплення власти, яка боронить сих свобод. Правительство ві своєї сторони буде далі докладати всіх зусиль і постарається ся о розширенні свого складу, покликуючи представників живих творчих сил краю, які досі не брали діяльної і безпосередньої участі в адміністрації краю.

Bonar Law про положене.

ЛІОНДОН. (Райтер.) Презловивши кредит 600 мільйонів "Фунтів штерлів", сказав в палаті громад канцлер сквербу Bonar Law. Є се найбільша сума, якої коли небудь жаловано в Англії. Щоденний пересічний видаток виносив недавно 7,455 000 фунтів — кредит, якого тепер жадається, виставле правительству менше більше до 1. серпня. Що до приступлення до війни Америки сказав Bonar Law:

Наши непріятелі Німці витвили енергію, організаційну силу і багато чинників, які ужиті в ліпшій справі висликали би подив світу. Зробили однакож багато помилок. Головні полегли в тім, що не розуміли людську натуру. Думаю, що половина помилок, рішучі почата безоглядну кампанію на морі, не проти своїх непріятелів, тільки против людськості. Мусили здавати собі справу з можноти, що Америка буде праневолена до війни. Мимо цього

обчислени і мимо успіхів підводних човнів, яких з певністю не хочу зменшувати, які привелося заселене нашого краю до терпіння обмежень досі в сій війні невідзначені, мимо цього не сумішується, що німецька справа стоїть не добре тому, що один з найбільших народів світа прилучився до непріятеля Німеччини.

Всі відомості, які ми одержали, показують, що американський нарід не зробить мабуть нічого по половині і що правительство Зединеніх Держав уже виникло, що не тільки є приготоване до зорганізовання цілої сили народу, але й що здає собі цілком добре справу в тому, яку вартість має беззапровідна поміч. Поміч, яку воно вже дає, крім фінансової помочі, має найбільшу вартість і з кожним тижнем стає дуже важна.

Справа поживи в Німеччині.

БЕРЛІН. (Ткб.) На засіданні парламенту д. 10. с. м. під час нарад над справами поживи заявив президент уряду виживлення Батецький, що треба числитися з причинами з Румунії. Бесідник згадав про недобре життя на Угорщині і заявив, що гр. Тіса висказав йому сій жаль з причини, що сама Угорщина, яка в природі і з огляду на добрий клімат була би поживою заохочувати союзників у збіжі, не могла цього зробити із-за недобрих життів. Бесідник зазив дай: Повне співділання з союзниками з взаємною ширстю і довірою причинити ся до цього, що в будучим році можна буде побороти всякі господарські труднощі. Батецький закінчив запевненем, що безумозно відвергти до будучих життів.

Англійські соціалісти не візьмуть участі в міжнародній конференції в Стокгольмі.

ЛІОНДОН (Райтер). Національний відділ робітничої партії відбув вчора в палаті громад засідання, на якім говорено про запропоновані голяндської секції міжнародного соціалістичного бюро на "соціалістичну" конференцію. Відділ рішив не взяти в нікій способі участі в наміреній конференції. Складання конференції до Стокгольму є неправильним кроком. Конференція не має в сій хвилі ясно визначені цілі і не буде мати ніяких уповажень. Для рішено постарати ся о відбутті в червні в Лондоні конференції робітників і соціалістичних партій усіх народів коаліції разом із Здиненіми Державами.

Німецький канцлер про швидке ї щасливе закінчення війни.

МІНХЕН (Ткб). "Bayerische Staatszeitung" з 9. с. м. приносить отсє урядове звідомлене про засідання комісії Союзної Ради для заграницьких справ:

Комісія Союзної Ради для заграницьких справ мала вчера й нині під проводом державного міністра дра гр. Гертліга засідання, які правильно відбуваються в державного канцлера Наради десь до вимін думок, при чим переністі певною наїздю на швидке і щасливе закінчене війни виводи канцлера про загальне положене й політику, які треба держати ся, знайшли однодушне призначення міністрів союзних держав.

Реформа регуляміну.

З ініціативи президента палати послів дра Сольвестра відбула ся 5. с. м. необовязуюча конференція в справі реформи регуляміну. На сій конференції уконституувалася ще комісія, зложені в усіх більших партій, яка має виробити новий регулямін, беручи за основу два проекти регуляміну, вироблені міністрами внутрішніх справ Ганделем і міністром без теки Бернайтером. З цих проектів рішено усунути все, що могло би зустріти опір парламентарів груп (були там такі річи, як грошеві і дисциплінарні карти на послів аж до утрати мандату включно, парламентарів сторожа і т. п.), а за те приняти те, що веде до упрощення нарад. Свій еляборат має згадана комісія предложити ширший комісії, яка має бути установлена ще перед скликанням парламенту: їх комісія передискутувалася би той еляборат і прийшла в такій формі, в якій він має бути стати законом. Таким способом виготовлений проект регуляміну має бути предложені зараз по скликанню парламенту регулямінної комісії, яка мала бути беззапровідною вибрана, по зможості в такім складі, як та комісія, що виготовила проєкт. Парламентарія регулямінова комісія мала би принести предложені

проект так швидко, щоб він в перших дніх парламентаріїї сесії міг стати обовязуючим законом.

Тимчасове правительство відкличе ся до народу.

Родзянко про війну і мир.

"Frankfurter Zeitung" доносить з Базеля:

Агенція Абаса одержала з Петрограду отсюдівідомість: Після заяв князя Львова у "Венгернім Врекені" видався тимчасове правительство вдовз до краю, щоби зібралися представники походинських провінцій і оголосили до народу маніфест, в якому буде пояснене теперішнє положене і зображене небезпека, що грозить Росії. Правительство зажадає від краю вислову довіри.

В вгадані зневинку заявив Родзянко, що Росія не може і не сміє заключити миру, вони мусить побудити і не вільно її покинути свої союзників.

Рішення воєнної ради в Парижі.

До "Frankfurter Zeitung" доносить з Женеви: Восина рада антанти трикала три дні. Урядова французька преса звіщає, що на тій конференції гішено безперервно продовжувати офензиву на західному фронти та що пороблено всіякі заєднання, щоби небавом почала ся з всею силою проти осередніх держав офензива на російськім, італійськім і македонським фронті.

Алексеєв заповідає офензиву.

"Times" доносить з Петрограду: Генерал Алексеєв прибув після інспекції північного фронту до Петрограду і був тут скільком дуже прикріх подій. Він висловив ся дуже різко проти миру без територіальної добичі і без підшкодування; такий мир уважали би фронтами виска зачеху. Алексеєв заповів, що в найближчі дні будучності пічнуться бої на російському фронті. Найбільша небезпека в тім, що Петроград незабезпечений перед непріятелем.

Найбільшому Громадянину Галицької України! Складки на портрет ІВАНА ФРАНКА треба посилати на книжочку щади. Красного Союзу Кредитового у Львові ч. 4.000.

„Отець Дудикевич і його діти“

Під таким наголовком помістила "Річ" з дня 20 VIII. (2. IX.) 1910 року допись А. Ленінова з Ростова над Доном, в якій обговорено "опіку" дра Дудикевича над нещастилими Галичанами, що по волі, або по неволі переселилися в часі світової війни до Росії та опинилися в Ростові під назвою "галичан-блєнцев". Передаємо візану допись без ніяких заміток, бо вона сама про себе найкрасше говорить:

До Ростова прибув генерал-майор Брилікін, щоби провіріти діяльність "народного союзу Прикарпатської Русі", який опікував ся, удержував і кормив за гроши російської казни 4000 "галичан-блєнцев". Хочемо вірити, що ревізія буде сцену під занавісів пись, яку відграє голова союзу, п. Дудикевич, герой, народний трибун, отець-милостивець в супроводі плачів, жалоб, благань, сліз, спричинених головом кількох тисяч невинних жертв. Дудикевич — се дійсний герой. Високого росту, з величезною, широкою, свою бородою з лицем володара із неповоротними, позивами достоїнства гестами, з повільною переконуючою мовою. У нього манера, говорить, во зможі, як найкрасше. Дудикевич — "москвофіл" і він певний, що під десніцею графа Бобринського і товаришів українських питань порішил ся в найліпшій способ. Тому він все бесядівником (він ніколи не говорить, він все виголошує промови) виключно по "руссі". Але се не легко для чоловіка, що шле жити переживи в сепаратистично мазепинським українським язиком і тому в нього перед кождою фразою павза. і тому він від кожної фрази старанно добирає московськіх слів. Однак старанність не помогає і пром зу гайгорчичного в поміж москвофілів перебіг нелегальним, "холлацьким" словом.

Вірність Дудикевича оцінено і значний галицький поклонник націоналістів дістав передовім одноразово 100 тисяч рублів, а після протягом року понад 60 тисяч рублів що місяць на безконтрольні уладжені, що урядово називано окасанем помочі для "галичан-блєнцев".

женцевъ". Вислідам сеї помочи я приглядався поверх року.

Дудикевичі жив зі спітою в прегарнім го- телю, ізди веліанцю виключно першою кля- сою. Його кабінета в канцелярії "світла При- карпатської Русі" міг би позавидувати високий достойник. Величавий стіл, цінні прибори до писання, доповнені артистичними прикрасами і кількох людій прислуги, що мали спеціальні поручені, не допускай перед світлі очі Дуди- кевича нікого з галичан, що приходили з про- сбами.

Дудикевич називав "галичанъ-бъженецъ" своїми дітьми; жило ся тим "дітям" в „папа-їн", що розкошував, як описано в казках з життя.

Велика більшість галичан, що прибули до Ростова, селяни, на яких призначено з державних грошей через "світло Прикарпатської Русі" по шість рублів місячно на душу. А стотися одноразової підмоги передано Дудикевичем на уладжене „общежитії" спільні мешкань та на закупно для галичан ліжок і прикривал. Я бачив ті спільні мешканя кілька разів у ріжні пори року. Всі вони подібні до себе і всі однаково страшні. Найгірші вони на кін- цях. Ізвощик покинув мене в половині дороги.

— Дальше іхати годі, кінь не довезе.

„Куди не бивезе кінь, там живуть і звідси ходять у город сотні людей недужих, голод- них, з нещасливими, замореними дітьми."

Я рішив поміряти ся силами з конем. Чорне, болотне озеро з величезними, отвертими дірами, слідами, куди переходили люди. Біля стін ховзка, липка стежочка, з якої зі- совгнеш ся, бо вона спадиста. Дімки всі такі, як у знаменитих „руссікъ Головокахъ и Недільєвокахъ", низенькі, закопчені, що подалися на боки з енбітими шибами вікон та з по- дірзленнями крівлями.

— Де тут „бѣженцы"?

— Ось тут, ось тут — кричить кілька го- лосів разом і мають руками, щоби я вийшов на подвір'я.

На сходках стрінуло мене населене дімка. Богато жінок з дітьми при грудях на руках, в довкола цілій гурток старших дітей. Входимо у хату. Довжина цілого поміщення см аршинів, ширина п'ять, а висота, не скажу точно, знаю тільки, що лічно було випростувати ся, бо зда- вало ся, що зазару ся головою о стелю. В тім нужденіїм гнізді коротали дні свого життя чотири родини, разом двайцять двоє душ. Ліжка ані одного. Для снігу служило ісмислимо брудні лахміти на мокрій, та ще брудніший доліш. В дійсності се лахміти уживано також за стіл, бо в цілі, сильні мешканці, уладжені Дудикевичем для своїх "дітей", були всіго одиночка деревляна лавка. Я прийшов в саму пору, бо галичан збиралася обідати. На доліку поставлено миску з мутно брудною, густою, але горячою юшкою.

— Що варили?

— Фунт муки, фунт капусти і воду.

— Се на всіх.

— А пайки?

— Пайки! У нас тут вже по три місяці ни один колійка не дістав. Щодня рано ходимо до контори. Туди чотири версти, а все надармо. Може ви, пане, ревізором? Ми вам жалобу напишемо.

Стало душно. Я вийшов. До воріт, згинавшися під тягаром повного ведра води, зближала ся молода лідічина, боса; в легкій, перкалевій одязі, а коли вітер піднімав спідницю, видно було, що на ній нема біля. Худа як тінь, в лиці ані каплі крові, очі горячкого світла.

— Шо ти недужа?

— Була хора, в больниці лежала. Мала тиф. Дві неділі, як вилікалася ся.

— А пайки дісталася?

Лідічина заперечила тільки у відповідь головою.

Місцевий комітет "земського союза" заявив Дудикевичеві, що возьме на себе журбу про галичан Москвофіл ненаційно заважав в тім же лані, лишити Українців незалежності і відказався. Розумієтъ та, що з передачено "земському союзови" журбу про галичан, треба було також передати гроші, які на них виплачувано. А такі обставини можуть зневолити патріота, щоби кинув ся в саме пекло революції. Тоді відрядники донсько-кубанського комітету "всеросійського земського союза" отворили кілька "столових" в районах побуту галичан і почали кормити нещасливих на свій кошт. Так само треба було зробити в учніннях, дівчатах, які Дудикевич умістив в домі, без отоплення, без ліжок і буквально без столів та крісел. Дівчата прокорювались тільки хлібом і кіннятком, який приносили собі з найближшої чайні.

Не менше солено жило ся учнінкам хлопцям. Іх в Ростові кілька соток в літах від початкової школи до впнові відіਆх студентів. Богато вітало на робітників до фабрик, інші збиралася милостиню, а одного учника гімназії навіть судили за те, що він хотів продати на ринку казьонне простирадло.

— Коби хоч пів рубля на хліб дістати!

Обурили ся в пресі, заворушила ся суспільність, долегла філія поголосок і обвиніть "світла Прикарпатської Русі" в розтраті трохи до центру. Приїхав перший ревізор, дипломатичний урядник при графі Бобринськім, Ольферев. Познайомився з Дудикевичем і, розумієтъ ся, був ним очарований. Скорі тільки дістав від Дудикевича ним самим уложені звіти про діяльність світла, відіхав з поворотом, що би взяти в оборону "отця" галичан перед всякими замітами. Таке заявив Ольферев відпоручникам місцевих газет. Все ж таки тут хоч трохи очистила атмосферу. Положене галичан уліпшило. Діти приїхали до школ, дорослі дістали поміч, як йшли на роботи, недужих поміщено при лікарствах. Однак сей порядок не тривав довго. Небавом все пішло давним ладом і галичани приходили товарами до всіх державних і суспільних організацій, щоби пожалувати ся на свою буду і просити помочи.

Тепер приїхав другий ревізор. Можлива річ, що йому вкінці поталантити дінати ся правду; чотири тисячі галичан відіхнули остаточно своїм. Можлива річ, що генерал Брикін увільнив їх від "отця".

Переклав К. С.

Дудикевич перед судом.

КОПЕНГАГА. (Пр. тел.) Дудикевича обвиняють о цілій ряді проступків не тільки політичних, але також звичайних. Інс він бути поставлений перед революційний суд, який має рішити, чи оставити його на волі чи зараз арештувати. Слідство проти його викликує сенсацію в цілій російській пресі.

НОВИНКИ.

Львів, 10 мая 9/7.

— Роковини уродин Царя і святковано вчера в цілій монархії. Відбудуться святочні богослужіння, публичні і приватні будніки будуть прикрашені хрестами, уладжено обходи на добре діні ціли, особливо на цілі восени і опіки над дітьми.

— З Наукового Товариства ім. Шевченка. Засідання комісії для створення відбудеться в суботу 12. мая о год. 5 по пол. з програмою: 1) др В. Шурат: Слідами незнайомих малерських робіт Шевченка. 2) Комунікати.

— Бараболь у Л-вові не буде. Команда міста склоподібна: При-недавнім провірюю всіх працівників бараболь в області армії стверджено таку їх складність, що існуючі припаси ледве вистачають на заспокоєння необхідної потреби і ніде нема надвишки. Від тепер не можна вже буде давати дозволу приватним сторінам (консуматам і т. д.) на закупно, чи привіз бараболь. Такі подання вищеші до властів, не будуть полагоджувані.

— Число жовнірів полонених почвінним союзом. Австро-угорська воєнна кореспонденція містить дати про число бранців полонених арміями почвінного союза до дня 1. лютого 1917 р.: Німеччина має іх 1,690,731, в тім 17,474 офіцірів, Австро-Угорщина 1,092,055, в тім 8,294 офіцірів, Болгарія 67,582, в тім 1,148 офіцірів, Туреччина 23,963, в тім 704 офіцірів. З початку 2,874,271 бранців було після державної принадлежності: Росія 2,080,619, в тім 14,230 офіцірів; Француз 368,607, в тім 6,329 офіцірів; Англія 45,241, в тім 1,706 офіцірів; Голландія 98,017, в тім 2,234 офіцірів; Бельгія 42,437, в тім 658 офіцірів; Румунія 79,033, в тім 1,536 офіцірів; Сербія 154,630, в тім 896 офіцірів; Чорногорія 5,607, в тім 31 офіцірів.

— Цар лише історію війни. Як доносить "Утро Россії", цар робить щодня довгі проходи, займається ся коло півтора годин фізичною працею, а найбільшу частину дня пише. Працює він над історією війни від часу, як обявив був начальником команди, до того потребує багато актів і книжок, які дістали не є легко, бо лекція царської родини підлягає строгій контролю. Цар одержує всі газети, однак він і цариця читають тільки заграницні, а саме німецькі газети, а російські газети не беруть до рук.

— Новий розпорядок про гігієнічні дії. "Wiener Zeitung" оголошує розпорядок цілого міністерства з дня 9. мая 1917, яким змінюється в деяких точках цієї розпорядку з 5. лютого 1916 в справі першочастини, гігієнічного застуву для залягань відсотків. Між іншим розпорядок продовжує реченні сплати капітулу по-сталого з відсотком в 16 на 20 літ, у воєнній області, в окрузі львівського високого суду краєвого в місцевостях при трудних відносинах недвідмінної власності на літ 25, впрочем з 10 на 15 літ.

— Іспити зрілості в учительських семінаріях пічнуться в отсік реченні: в державних жіночих семінаріях: в Кентах 11. червня, в Краї

кові 8. червня, в Корсні 25. червня, у Львові 25. червня, в Руднику 18. червня, в Рашесі 25. червня, в Самборі 8. червня, в Старій Санчи 15. червня, в Тарніві 18. червня; в державних жіночих семінаріях: в Кракові 18. червня, у Львові 11. червня, в Перемишлі 18. червня.

Воєнні обезпечення

в ц. і австрійським військовим фонді від від сиріт.

Серед р'жних інституцій, які в теперішній війні служать загальні справи, однією з найважливіших є ц. і австрійським військовим фонді від сиріт, який зуміє єднити собі приналежність серед широких верств суспільності — жінок і українського народу. Коли інші воєнні заведення — хоч дуже корисні — гоїть зневажні військові діяльнісні, то ц. і австрійським військовим фондом від сиріт, що є найвищою спікою імператора Карла, кращі та підвалині під господарську відбудову життя і на будуще, коли прийдуть звичайні військові.

Е численні дороги, котрими йде і к австрійським військовим фондом від сиріт до спасіння.

Люди, що ім добро жертв війни лежать на серпі, кинули і перевели в долю які воєнні самопомочі. СІІ воєнні самопомочі служать передовим відділом обезпечення ц. і австрійським фонду від сиріт, котрій досі обезпечив дев'ять сот тисяч родин. Ми кераз звертали увагу нашої суспільності на загрозу воєнного обезпечення і можемо сказати, що наші зазнані в значній мірі несли усіх.

Та тимчасом розширився значно круг діяння відділу обезпечення цего фонду. Люди обезпечували своїх свояків, близьких або робітників на один рік. Бувало часто, що по році родина забувала про відновлення обезпечення. Се могло трафляти ся особливо по наших селах, де селянки — часто неписьменні — забували про те, що полісу обезпечення треба відновити і на другий рік. Б тому обов'язком наших свідомішіх людей, щоби на єю обставину звернули окрему увагу, зважували люді до воєнного обезпечення та пригадували їм погребу відновлення старту поділ.

Своїм, роботодавці або громада може обезпечити кожого офіцера або жовніра австрійської армії: 1) на случай смерті, 2) на случай недійності до праці. Ц. і австрійським фондом від сиріт розширив обезпечення також і на случай частинної недійності до праці, що уможливить «безпеченням», які стали недійні до праці по поверненні до дому, розпочати віднову свого господарського життя, бо одержати з цього фонду значніший капітал.

Щоб улікшити воєнні обезпечення, заведено обезпечення збріні, на котрі недавно ц. і намісництво звернуло увагу громадських зверхностей окремим обіжником. Громада, на котрій тяжить західний обов'язок знесення помочі тим членам громади, котрі попали в нужду, осігає через збріні обезпечення знатну користь і зоч

в часті звільняється від удержання по війні убитих, що інакше стали бы тягарем громади, запевнюючи воєнним обезпеченням своїм членам певну сиротинську або ідовичу ренту. Ся як раз обставина повинна спонукати громади і підприємства до користання зі збрінного обезпечення на случай смерті або каліцтва, щоби, як сказали, усунути хоч в часті нужду, спричинену та-першнісю світовою війною. Умови збрінного обезпечення є дуже корисні, а видаток громади на єю ціль незначний.

Се арозуміли громадянин в Чехії, Моравії і Шлеску та в інших західних австрійських краях і там богато громад перевело вже у себе збрінне обезпечення. За єї приміром повинні піти і галицькі громади, на що звернено увагу винше згаданім обіжником ц. і к. галицького намісництва. Близьких відомостей про окремі і збрінні воєнні обезпечення удається безплатно ц. і австрійським військовим фондом від сиріт, відділ обезпечення, у Львові, ц. і к. намісництво.

ОПОВІСТКИ.

П'ятниця, 11. мая 1917.

Нові: греко-кат. Макс. і Ясона — римо-кат. Альдо-фа.

Захід: греко-кат. О. м. в Кієві — римо-кат. Панкратія.

1. Український Народний Театр Т-ва "Бесіда" у Львові під управою І. Рубчакової. Салі Т-ва М. Лисенка при вул. Шевченка 4. 5.

В неділю, дні 13. а. "Маруся" Богуславська.

В четвер, дні 17. мая "Огні Іванової но-чи", драма на 4 дн. Г. Зудермана, переклад Б. Грінченка.

Билети раніше набуті можна в "Народній Торговлі", в день представлених при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7½, вечір.

„КНИГИ“ серії, що арошують землю, — се жерело мудрости” —

(найдавніша літопис)

А. ФРАНС. Богда жаждута земля	2-
ВОЛОДИМИР Б.: Латакен, опов.	1-
В. Г. ЗЕЛЛЕР: Синя фольга, сітова повість.	
Части I та II. Пергамін Д-р М. Волинський	6-
М. КОНОБІНСЬКІЙ: Листа до Володимира	1-50
Гелтуз	
д-р А. КРІСТЕНЕН: 6 фільософії політики	1-50
перекл. Д-р М. Волинський	
б-р НОЛЬДЕ: Автономія України в історичному погляді. В перекладі з перекл.	— 40
М. Залозінка	1-60
RUSSIA: ревю та статті	
М. ГІО: Проблеми сучасної естетики	1-60
З франц. мовою перекл. д-р Шура.	
ЛЮБОВІ АНДРІЄВІ: Секундо покішених, по-	1-
река. Д-р В. Сміла	50
НАШІ ХРИСТИАНСЬКІ СУСПІЛЬНИКИ	
Прошу кошлага № 17 К. 40 сот. а гілька 7 Коров	
(Сім), а вишилко усі вищесказані книжки.	

Задовільні книжки за попереднім надісланням просять видалити того самого дня так як на

Feldpost-і. — Порті 80 сот. — Feld. 150 (само погодною кількістю 1 кг). — Плюс до цінки зменшити замовлення в 50%, отже, тоді просямо на вишилку зменшити

додаткові 20 с. на поручку 60 с.

ЗАМОВЛЯТИ: „Дешеве видавництво“

Львів, ул. Бляхарська 18, II п.

на Волинські школи.

Паткова система».

На погодінку потребу удержання 25 українських шкіл на Волині, які супроти останніх подій тим дозволили і відмінно для української справи, котрі як найкорші і найбільші жертвами

Хорунжий Василь Сохальський збору від 1 січні 22. лінійштурмового полку 150 К. 40 с. — Від ВБ в к. гімназії з українською викл. в Перемишлі господар кляси Стефан Бобеляк 40 К — Свістунівна Ірену Сокалю 10 К. Галю Приймозу з Дуба, Ірену Колтунікову з Люблинця, Ольгу Поврзникову з Хороброзва, Мирославу Трешневську з Хороброзва, Ірену Ковалевську в Баніве. — Михаїло Смішкевич 10 К: Юліана Пузуц. к. стар. геометра енд. в Дрогобичі, Василі Гаврилівц. к. управ. податк. в Дрогобичі. — Броніслава Яцькову з Махнова 5 К: Володимир Климка управ. школи в Лазарівці, о. Антонія Янева з Махнова і о. Юрія Чerkавського в Дахнові. — Теодора Луцейкова з Фуїр 5 К: Людіку Тучапську учит. з Коровиці, Івана Луцейку учит. з Любичкою королівської і Адольфа Турка учит. в Люблинці Ноїм — Лука Налуковий поручник пол. піхоти 529. 20 К. — Поручник Франц Білас пол. поч. 221 10 К: Анну Остапчуку в Вдні, поручника Коваліка шпитальну в Закопані, Ольгу Остапчуку в Біліні, Славію Несторовичівну в Перемишлі, поручника Любачевського п. п. 59. — Марія Демидчук 5 К: Марію Бляжку в Перемишлі, Катрю Зазулак в Команді Мільку Шеваджіну в Зідвірю. — о. Петро Юрчак 5 K Збірка з пол. почти 380 в кіоті К 50 80 На ю зложили ся: вахм. Шевчук Іван 10 K капр. Глинський Петро 10 K, капр. Яремішин Михаїло 8 K, дес. У. С. С. С. Ківало Карло 5 K, штф. Процишин Теофіл 5 K, капр. Фірчук Дмитро 4 K, штф. Клюба Юрко 2 K, інф. Савка Михаїло 5 80, штф. Тиганібда Олекса 2 K — К. 50 80. — о. Зрада Теодор Луків 5 K: Енілю Жукову Вербниця, Юлію Опарівську Кривчу, Катерину Ілью в Лазі, Ілю Шерстілу ук. богосл. Вислобоки, Михаїло Вітика ук. богосл. Осердів. — Ярослава Мудрівна Бонарівка з К: Наталія Міслякінна Львів, Ольгу Сольську Перемишль. о. Василія Опарівського Кривчу, Льва Лісковецького ц. і к. піх. полк. 80. пол. Василія Яртимця пол. піхоти 69 77.

Григорій Лебедович 10 K (Ли.): дра Яремевича, дра Чапельського, п. Йосифа Снігуру, існ. з Любачеві, о. А. Сажин, п-ні Броніславу Мартинюк, обое з Лівча. — С. Савицька 10 K: Ольгу Бассарараб, Віденсь, Вінно Чайковську, Сілець, Маріїку Донцову, Вечні, Даміана Охримовича, Мініону Сабаря, Трієн. — Туса Колтунію, Львів 4 K: Тетяну Гера-мович у Львові, тетю Даню Дзеревич в Миротині, бабцю А. Дзеревич в Топорово. — Святослав Крушельницький, підх. У. С. С. ет. почта 445. 10 K: дра Огіна Крушельницького, хорунж., поглавний суд Львів, о. А. Юрієвича, сповідника в Б. Бахчівського, католічну оба в Роздолі, Марію Юркевичівну в Миколаїв. — Юліан Стасин, богослов з Перемишль 5 K: Евгенію Пушкар, Пере-мишль, п. Юло Степановичівну. Перемишль, п. Галю Несторовичівну, ламбр. С. Ола Полевів, Мінін, Степан Дублянівну. Перемишль. — Степан Демчук з пор. 1 полку гонведа 20 K

— Юліан Стасин, богослов з Перемишль 5 K: Евгенію Пушкар, Пере-мишль, п. Юло Степановичівну. Перемишль, п. Галю Несторовичівну, ламбр. С. Ола Полевів, Мінін, Степан Дублянівну. Перемишль. — Степан Демчук з пор. 1 полку гонведа 20 K

(Ци): Нік. Івана Костенкого фінанс. секретара в Гміні, Льва Лучкевича пор. 30. п. п. Михайлія Лінинського пор. 30. п. п. і всіх тов. офіцірів або солдатів коломийської укр. гімназії, ко-трі до цього часу не були викликані. — Роман Грушевський 3 K: Оксану Сілецьку в Тустанівичах, Славію Козбур в Царинськім, Дарчу в Винницьку в Нагуєвичах, Івася Ільницького в Бложкові, Вядзя Анатоля Кишакевича в Сільчи. — Іван Янович контролер поштовий у Львові 10 K: Евгена Залуського офіціяла пошт. у Львові, Юліана Смішка офіціяла пошт. у Львові, Володимира Гнатишака офіціяла пошт. у Львові, Теофіля Брана офіціяла пошт. у Львові, Тарнавського офіціяла пошт. в Тарнаві. — Евгений Гарматій 5 K, (Дн.): Евгений Стернікову з Пустомит, М. Говиковичеву з Закопаного, Луцю Устяновичеву зі Львова, Олімпію Стрельбіцьку в Наварії і Володимиру Семковому в Миклашова. — Анна Семенівна Гмінд 5 K: Марію Банахінну Миклашів п. Вин-ничі, Дзюбу Гарматій, Зоню Турянську, Ганіра Жолтанського укічного богослова і С. Рудка укічного богослова в Гмінді. — Тетя Гуменія учителя з Горожанки велика 5 K: Погореньку Тосю учит. Колбасевичі почта Рудки, Винницьку Петру учит. Конюшки корп. в Погорії, Батюку Антона УСС. вступаєт. поч. 445, Мойсея Іакіна піах. УСС. етап. п. 276, Ukr. 5 hule In Zapor. Рука Вол. віст. УСС.

Вікторія Богачевська Голінь 10 K: Евгений Мокрицьку Туря Велика, Олену Богачевську з Львів, Зиню Наконечну Адзяна Ірену Гладищовську Калуш, Енілю Зятік Голінь. — Клементина Богачевська Голінь 2 K: Іоганшу Твардовичу Лоданку, Ромію Мокрицьку Туря велика, Марієнку Дудкевичу Кропивник, Петра Богачевського Львів, Славія Зятіка Голінь. — Гарматій Славко Гмінд 5 K: Славію Ванінну Гмінд, Ясю Коженьовську Вольфесберг, Манчуса Глухевецького Борщовічі коло Львова, Богданія Куриліса Германів п. Миколаїв, Зосю Гірняківну Люгачовиці Моравія.

ВОІННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

в дні 10 мая 1917.

ВІНА НА СХОДІ.

На жадіні в трьох теренів війни не було важливіших подій.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гаффер.

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

в дні 10 мая 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск баварського наступника престола Рупрехта: Під Аппа знигала ся далі боротьба артилерії. Неприятель наступав вчора без успіху на наші становища на захід від Лен і Абіон. Фрезпо мимо нових англійських наступів остало шле в наших руках. О посіданні Волескур перехиляється боротьба то в сю, то в ту сторону.

Група німецького наступника престола Міх Саксонія Reims боявся дільність хвилями збільшувала ся, але загально держала ся умркованих границь. На Зимову гору і коло загороди Сан Марі на схід від Cornicy Французи кілька разів повторяли наступи. Їх відпerto в боротьбі з близькими і противнаступами. На північний захід від Proscs частині наступу неприятеля були без успіху.

Група кн. Альбрехта: В кількох відтінках увічнили ся успіхом виправи наших відвідних відділів Скинено 9 неприятельських літаків у воздушний боротьбі і 1 оборонним огнем.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Над Нарівкою, під Бережанами і над залізницею Тернопіль Залочів хвилями змагається артилерійський і міновий огонь.

Македонський фронт. Вчора вела ся битва далі з нечівними вазицями і перевисиши тим від дотеп-рішні бій на сім воєнніх теренів. На північний захід від Монастиря не приятельські наступи скінчилися нічим. Мали вони на цілі заволодіти нашими становищами на узгірях. В луці Черні відпerto рано, попо-лудині з вечери масови наступи Французи, Італів і Росіян на Фенін 16 км, приготовлені як найсильнішим артилерійським і міновим огнем; при тім потерпів неприятель як найтяжіші втрати. Сербів, які на пізніч від Водени вдерлися у наші становища, відпerto кріаво. Союзна

німецька й болгарська піхота в найнапраснішій обороні і завзятих противнаступах, спомагана артилерією, яка скоро приносила вілоюла ся до кожного положення, вдержалася в цілості свої становища і била ся знажено.

Перший кватирмайстер ген. Людендорф

ГЛІДАЮТЬ СВОЇХ.

Анна Непелчук Omund k. k. Barakkeniger N. 111 N. O. пошукує сист. музика Танаса Копелчука в Маріїнській. Петерін. Хто більше о місці його побуту прошується подати.

Д-р Устянович Іван, учитель в Косіві 7. Прошу звідсю подати на славочну адресу: Йосиф Устянович, Львів, Краснівській ч. 5. III. поч.

Оголошення.

— ПОЧЕНЕ НІ —

усувається певно спеціальний пудер „Свейс“, пакет за 1-20 к. На провізію висилають тільки за попереднім надісланням належності 1-40 с. на борт. — Однією заступствою S. FEDER, — Львів, Синютська ч. 7.

Торговельний співчік з чотир. практикою товарів міжнародного пущає заняті. — Згодом в Адмін. „Діла“. 295 3-3

Пошувується ад'ютного і енергічного інструктора або учитника VI. кл. пмн. укр. на село. Заголовуватись до Ві. професора Яцкевича у Львові.

Праччу до щоденного заняття приймє зараз тов. „Народна Гостинниця“. 9-3.

Загальний відбідується дні 25. мая о год. 5. а в разі браку комплєкту о год. 6. вечером в комнатах Тов. „Віра“ з слідуючим порядком днівним:

1. Отворене Зборів.
2. Зйт в діяльності Заряду за рр. 1914, 1915 і 1916
3. Зйт Комісії ревізійної і внесене на уділене абсолюторії Раді Надзвірній і Дирекції.
4. Вибір: а) Членів Раді Надзвірній, б) Дирекції в Комісії ревізійної.

Рада Надзвірні.

Заклад купелевий

в КРІНИЦІ

буде отворений як в літах попередніх з днем 15. мая б. р. — Час отворення I. сезону від 15. мая до 30. червня. II. сезону від 1. липня до 25. серпня і III. сезону від 26. серпня до 10. жовтня. — Заряд закладу подбав про улекшення побуту купелевих гостей а саме що до отримання залізничного до Кріници і з поворотом як і руху поштового і лікарської опіки.

280 3 3 Ц. к. Заряд купелевий.

Все вийшли з друку і продав за попереднім надісланням грошим Українське педагогічне Товариство у Львові ул. Михайлівська ч. 12.

НАЙНОВІШІ

УКРАЇНСЬКІ МОЛІТВЕНИКИ

гарного, догідного французького формату, звич 220 сторін друку, обширного змісту (моменти, літургія, церковні пісні, коляди, акафісти, тропари, кондаки і т. д.).

I. молитвеник оправлений в півполотно з золоченим витиском контуру 1 K 20 с. II. той сам оправлений цілій в півполотно 1 K 20 с.

Менший Молитвеник (для молодіжі 176 стор. друку).

I. молитвеник оправлений в півполотно з золоченим витиском контуру 1 K 10 с. II. той сам оправлений цілій в півполотно 1 K 10 с. До замовлення доплачується 1 K 20 с. на поштову пересилку до 5 кг. ваги.